

EUROPEAN REFORMS BULLETIN 2021 No 1

European Reforms Bulletin

2021

scientific peer-reviewed journal

No. 1

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

email: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaeva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 03 07.04.2021)

© European Reforms Bulletin, 2021
© Authors of articles, 2021

Table of contents

Bandar N.M. Legal Regulation of the Implementation of State Migration Policy by Diplomatic Institutions of Ukraine	2
Baskov V. Implementation of Foreign Experience of Organizational Arrangements Committed by the Units of the National Police of Ukraine Aimed at Cessation of Group Violations of Public Safety and Order	11
Bliashenko O.O. Using the capabilities of operational units during a special task as part of an organized criminal group	16
Burangulov A. On the Question of Tactical Techniques of Conducting Negotiations with Criminals When the Captives are Taken	19
Fedorchenko O.V. Legal regulation of Correspondence Delivery Byrussian Shippin Gand Commerce Company, end of XIX– beginning of XX Century	23
Haran O.V. Selected Problems of Making Court Decisions on Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards	26
Karbovskiy D.O. Problem Issues in the Activities of the National Police Bodies	31
Kholostenko A.V. Peculiarities of Conducting Investigative (Search) Actions During the Investigation of Criminal Activity of Criminal Groups of Paramilitary	33
Kononenko Yu.S. Subject Matter of a Crime for High Treason: Art. 111 of the Criminal Code of Ukraine	38
Kostiuchkov S.K. The Specifics of Teaching Philosophy to Future Lawyers in Terms of Distance Learning	42
Melnikova O. The COVID-19 Pandemic and the Problem of Human Trafficking: Impact, Risks, Challenges	47
Morgunova T.I. The Concept and Types of Capital Construction in Ukraine	51
Petrenko D.V. The Interaction of Corporate Ethic Rules with Legal Norms by Experience of Implementation Ethic Codes by Commercial Companies of Ukraine	56
Rudnychenko S. Problem Issues of the Administrative Activity of the National Police of Ukraine	61
Savelieva I. Communicative Component in Forensic Identification	65
Shevchenko N. Legal Status of the Community Police	71
Solovei O.M. Introduction of European Standards in Police Activities	75
Tarascenko V.E. Peculiarities of the collection by the defense party of evidence related to the identification of a person on the basis of voice in criminal proceedings	78
Tatarchenko O.M., Litvinova I.M. Diffusion of Innovation: Micro and Macro Levels	82
Teteriatnyk H.K. Terms of Pre-trial Investigation in Criminal Proceedings in Conditions of Extraordinary Legal Regimes	87
Tsekhhan D.M., Murashko A.S. The Expediency of Using the Results of Psychophysiological Research Conduction Using a Computer Polygraph in the Collection of Evidence in Criminal Proceedings Against the Life and Health of a Person	92
Ustiuzhaninova O.T. Conceptual Prerequisites for Formation of Criminal-Executive Principles of Functioning of the State Criminal-Executive Service of Ukraine	97
Veselova L. Yu., Verbytsky O.D. Powers of Internal Security Departments in Administrative and Legal Security in the Police	104
Yusubov K. Foreign Experience in Regulating Criminal Liability for Crimes that Encroach on the Execution of a Court Decision	109

THE CONCEPT AND TYPES OF CAPITAL CONSTRUCTION IN UKRAINE

Morgunova T. I.,

Kherson Faculty of Odesa State University of Internal Affairs, Kherson, Ukraine

e-mail: morgunova2017@ukr.net

Abstract. The article is devoted to the scientific research of economic regulation of capital construction in Ukraine as one of the activities in the field of management. The article defines the concept of "capital construction", its difference from other concepts such as "construction activities", "urban planning", "overhaul" and others. The common features between these activities are also analyzed. It is established that capital construction is Capital construction – a process of creating new, as well as expansion, reconstruction, technical re-equipment of existing enterprises, industrial and non-industrial facilities, start-up complexes (including design work, bidding (tenders)) in construction, conservation, deconservation of objects, maintenance of directorates of the enterprises under construction, and also acquisition of the technological equipment which is not included in the estimate of objects. It is concluded that capital construction can be considered as an activity: economic, economic-production, investment-economic, aimed at the construction of enterprises, buildings and structures; as a job; as a branch of material production.

It is established that the main forms (types) of capital construction are new construction, reconstruction, technical re-equipment, overhaul of relevant facilities, re-profiling, conservation and the opposite category of deconservation.

Keywords: capital construction, new construction; urban planning; reconstruction, restoration, renovation, buildings, structures, overhaul.

Постановка проблеми. На разі у нашій країні триває процес масштабного реформування законодавства та наближення українських правових норм до стандартів Євросоюзу, що актуалізує вирішення багатьох проблем, які стосуються удосконалення законодавства України. Найбільшою серед проблем, яка потребує вдосконалення є будівельне законодавство як підгалузь господарського права. Будівельна галузь є однією з найважливіших галузей економіки будь-якої країни, діяльність якої полягає у введенні в дію нових, а також реконструкції, розширенні, ремонту і технічному переозброєнні діючих об'єктів виробничого та невиробничого призначення. Тобто, капітальне будівництво створює велику кількість робочих місць і тим самим споживає продукцію багатьох галузей. Одним із шляхів економічного зростання в країні є розвиток будівельної галузі, що обов'язково призводить до виникнення необхідних умов для вирішення багатьох соціальних проблем.

Щодо функціонального відношення то будівельна галузь покликана стимулювати розвиток господарських відносин, тому що її головною метою є підвищення показників економіки і забезпечення людей житлом.

Так, стаття 317 Господарського кодексу України (далі ГК) встановлює, що будівництво об'єктів виробничого та іншого призначення, підготовка будівельних ділянок, роботи з обладнання будівель, роботи з завершення будівництва, прикладні та експериментальні дослідження і розробки тощо, які виконуються суб'єктами господарювання для інших суб'єктів або на їх замовлення, здійснюються на умовах підяду. Для здійснення таких робіт, можуть укладатися договори підяду: на капітальне будівництво (в тому числі субпідяду); на виконання проектних і досліджувальних робіт; на виконання геологічних, геодезичних та інших робіт, необхідних для капітального будівництва; інші договори [1].

Капітальне будівництво – це діяльність держави, юридичних і фізичних осіб, спрямована на створення нових та модернізацію наявних основних фондів виробничого і невиробничого призначення. Капітальне будівництво є однією з найважливіших галузей матеріального виробництва країни. У цьому зв'язку дослідження питань капітального будівництва виступає як одне з важливих наукових і практичних завдань.

Стан дослідження. Дослідженням інституту капітального будівництва в Україні в тому числі аспектам укладення договорів будівельного підяду присвячені праці таких вчених як О.О. Квасницька, Є.Г. Комар, А.В. Матвійчук, І.М. Миронець, Ю.М. Сафонов, В.Г. Олюха та ін.

Однак незважаючи на достатню вивченість сутності поняття потребують більш глибокого дослідження особливості капітального будівництва в сучасних умовах господарювання, визначення поняття та різновидів капітального будівництва в Україні.

Метою статті є визначення на основі аналізу чинного законодавства та думок вчених поняття та різновидів капітального будівництва в Україні.

Виклад основного матеріалу. До основних нормативних актів, які регулюють відносини у сфері капітального будівництва, належать: Господарський та Цивільний кодекси України, закони «Про інвестиційну діяльність», «Про архітектурну діяльність», «Про регулювання містобудівної діяльності» та інші.

З аналізу ст. 317 ГК України, стає зрозумілим, що для здійснення будівництва об'єктів виробничого та іншого призначення, підготовки будівельних ділянок, роботи з обладнання будівель, роботи з завершення будівництва, прикладних та експериментальних досліджень і розробки, можуть укладатися договори підряду на капітальне будівництво (в тому числі субпідряду).

В цьому аспекті слід погодитись з В.Г. Олюхою, що капітальне будівництво є видом господарської діяльності зі складним поєднанням у своїй сфері господарсько-виробничих, організаційно-господарських, господарсько-споживчих та внутрішньогосподарських відносин. Термін «капітальне будівництво» є багатозначним і може позначати роботу, господарську діяльність та підгалузь сфери економічної діяльності [2, с.163].

Щодо поняття капітальне будівництва слід зазначити, що думки вчених є досить різноманітними, кожна з яких належним чином обґрунтована.

Так О. О. Квасніцька, встановила що капітальне будівництво – це різновид діяльності суб'єктів господарювання, змістом якої є сукупність практичних дій, яка спрямована на забудову території, створення нових будівель, споруд, об'єктів виробничого і невиробничого призначення, об'єктів незавершеного будівництва (за винятком тимчасових споруд, кіосків, навісів і інших подібних споруд), пускових комплексів та реконструкції, яка опосередковується низкою господарсько-правових договорів, зокрема: на проектування, дослідницькі роботи, постачання, підряд, енергопостачання, купівлі-продажу тощо [3, с. 449]

Ю.М. Сафонов під поняттям «капітальне будівництво» пропонує розуміти сукупність усіх виробничих процесів, включаючи будівельно-монтажні і спеціальні процеси у підготовчий і основний періоди будівництва, які полягають у формуванні і максимальному задоволенні потреб суб'єктів господарювання, у процесі господарсько-правових та суспільно-економічних взаємовідносин з приводу оптимального використання наявних економічних ресурсів [4., с. 45].

Г. М. Гриценко встановлює, що термін «капітальне будівництво» застосовується у двох значеннях: як галузь матеріального виробництва і як вид виробничої діяльності. При цьому дослідник відносить капітальне будівництво до окремої галузі, яке охоплює всі стадії процесу будівництва, особливу увагу приділяючи державному управлінню капітальним будівництвом та наявності професійних кадрів в даній сфері [5, с. 13].

В.Г. Олюха досліджуючи поняття «містобудування» та «капітальне будівництво», зазначає, що капітальне будівництво є одним із видів містобудівної діяльності, яке забезпечує створення штучного середовища життєдіяльності людини. Видами містобудівної діяльності є такі: програмно-установча, нормотворча діяльність, архітектурна, будівельна, легалізуюча, діяльність із забезпечення контролю та нагляду у сфері містобудування, з управління процесами охорони та покращення природного середовища, науково-дослідницька та педагогічна діяльність [6, с. 285].

О. Стукаленко зазначає про доцільність використання терміну «капітальне будівництво» з відображенням у його наповненні лише окремого аспекту будівельної діяльності: економічного, господарського, договірної тощо [7,с.105].

Тобто, досить часто поняття «капітальне будівництво» отожднюється з поняттям «будівельна діяльність». З цього приводу слід погодитись з В.Г. Євтеєвою, що капітальне будівництво є окремою галуззю виробництва, а вилучення або заміна його на термін «будівельна діяльність» є передчасними та можуть негативно вплинути на розвиток суспільних відносин між суб'єктами в процесі господарювання [4, с. 45].

Такої ж самої думки і Є.Г. Комар, який зазначає, що на сьогодні існує декілька наукових підходів до визначення терміну «капітальне будівництво», котрі зводяться до широкого або звуженого його тлумачення. Проте, вважати вказаний термін пережитком радянської епохи, позбавленим функціональної цінності, на сьогодні є недоцільним. Крім того, під науковою дефініцією «капітальне будівництво» доцільно розуміти процес створення нових, а також розширення, реконструкції, технічного переоснащення діючих підприємств, об'єктів житлово-цивільного, транспортного, гідротехнічного призначення, який вимагає залучення значних (капітальних) фінансових, трудових, науково-технічних і адміністративно-правових ресурсів й у рамках держави відіграє стратегічну функцію розширеного економічного відтворення та забезпечення громадян належними житлово-побутовими умовами [8, с. 230].

В.Г. Олюха, зазначає, що саме капітальне будівництво - господарсько-правова категорія, яка хоча і є складовою будівельної галузі, але має відносно самостійний характер, обумовлений її специфікою, що має враховуватись законодавцем при забезпеченні такого способу непрямої державної підтримки будівельної галузі, як нормативне регулювання. Критеріями, що дозволяють визначати капітальне будівництво як

самостійну категорію, є господарська мета при проведенні будівельних робіт, відповідний суб'єктний склад (замовник - суб'єкт господарювання або органи державної влади, місцевого самоврядування, наділені господарською компетенцією, а підрядник - підприємець), складність організаційних та технологічних форм, характер будівельних робіт та специфіка правового регулювання, характер та відповідний результат будівельних робіт. Капітальне будівництво може проводитись як щодо окремих об'єктів, так і відповідної території [9, с. 96].

Таким чином ми доходимо до висновку, що капітальне будівництво це діяльність яка має специфічний характер, що пов'язано з його різновидами або як їх прийнято називати формами.

В.Г. Олюха зазначає, що формами капітального будівництва є нове будівництво, розширення, реконструкція і технічне переозброєння діючих підприємств, будинків і споруд, капітальний ремонт [10, с. 506].

Таким чином, розрізняють такі види капітального будівництва:

1) нове будівництво – це будівництво основних або допоміжних будівель і споруд або їх комплексів із заданими техніко-економічними показниками та призначенням, які споруджуються за єдиним проектом в першу та наступні черги, на визначених для цього об'єктах, нових майданчиках або майданчиках, звільнених від існуючих будівель;

2) реновація – оновлення існуючих основних фондів з потребою незначних сум фінансування що призводить до покращення його основних характеристик і потужностей. Реновація включає в себе такі різновиди:

– розширення – добудова до основної комплексної споруди, будівлі необхідного для основного чи додаткового функціонування об'єкту при якому збільшується його основна потужність чи з'являються нові потужності з метою здійснення покладених на нього функцій;

– реконструкція – покращення основних технічних та економічних індикаторів з метою надання більш осучаснених умов функціонування об'єкту капітального будівництва. Можна відокремити реконструкцію з розширенням потужностей об'єкту (незначна прибудова із частковим збереженням конструктивних елементів) або без розширення (зберігаються всі конструктивні елементи);

– капітальний ремонт полягає у проведенні ремонтних робіт об'єкту без зміни його конструктивних елементів та призначення за функціями, передбачає покращення стану об'єкту після довготривалого використання;

– реставрація – скрупульозне архітектурне відновлення існуючого протягом певного періоду часу застарілого об'єкту, що потребує більш ретельного збору додаткової проектної документації у частині створення архітектурної спадщини з минулих років.

3) Технічне переоснащення полягає у застосуванні при зміні об'єкту новітніх продуктивних позицій науково-технічного аспекту, що несуть за собою переосмислення більш ефективного, економного та підвласного реаліям часу устаткування, матеріалів, агрегатів тощо.

4) Перепрофілювання полягає у зміні профілю об'єкта з метою надання йому більш якісних характеристик та покращення технічного стану об'єкту. При цьому змінюється вся проектна та кошторисна документація, з'являються нові технічні і економічні показники, що виходять на новий рівень, змінюючи політику самого об'єкту.

5) Консервація та протилежна йому категорія розконсервація представляє собою здійснення певних видів робіт з метою збереження на довгострокову перспективу існуючий об'єкт на якому призупинено роботи з будівництва, або ж навпаки, поновлення такого об'єкту після виходу з консервації.

О.О. Цогла зазначає, що розрізняють два основних (підрядний і господарський способи) і змішаний спосіб капітального будівництва (підрядно-господарський). Підрядний спосіб – це господарські правовідносини, що складаються щодо підряду на капітальне будівництво. Передбачається, що замовник як суб'єкт інвестиційної діяльності підряджає на будівництво об'єкта будівельного підрядника на відповідних договірних умовах. Господарський спосіб – полягає у виконанні робіт і введенні об'єкта в експлуатацію силами самого забудовника, тобто того підприємства чи організації, яке є розпорядником інвестицій і яке має затверджену будівельну (проектно-кошторисну) документацію. Будівництво цим способом здійснюється силами власних будівельних підрозділів певної організації (підприємства) поряд з основною господарською діяльністю, для чого створюється управління (відділ, департамент) капітального будівництва. Відносини, що складаються при цьому, є внутрішньогосподарськими [11, с.228].

На практиці використовується ще й змішаний спосіб – підрядно-господарський, коли частину робіт виконує організація-збудувник власними силами, а на виконання решти робіт підряджає відповідні будівельні організації, укладаючи з ними договір підряду на капітальне будівництво (виконання будівельних і пов'язаних з ними робіт). Реконструкція означає повне або часткове переобладнання виробництва, яке супроводжується заміною устаткування, автоматизацією виробництва. Тобто це не тільки просте відтворення основних засобів, а й відновлення їх на вищій технологічній основі. Під час реконструкції можуть розширюватися окремі будови і споруди виробничого призначення, якщо нове високотехнологічне устаткування не розміщується у старих приміщеннях, а також може здійснюватися будівництво нових споруд виробничого призначення замість тих, що ліквідуються. Технічне переозброєння – здійснення відповідно до плану технічного розвитку об'єднань (підприємств) комплексу заходів (без

розширення виробничих площ) щодо підвищення технічного рівня окремих ділянок виробництва, агрегатів, установок шляхом запровадження нової техніки, технології, заміни устаткування тощо.

Технічне переозброєння – це комплекс заходів із підвищення до сучасних вимог технологічного рівня виробництва шляхом оновлення та приросту устаткування. Технічне переозброєння впливає лише на активну частину основних засобів і, на відміну від реконструкції, не потребує додаткового розширення виробничих площ. Метою технічного переозброєння є інтенсифікація виробництва, збільшення виробничих потужностей, забезпечення зростання продуктивності праці та ресурсозбереження. Між реконструкцією й технічним переозброєнням існує багато спільного (кінцеві цілі, склад робіт). Однак суттєва відмінність між ними полягає в тому, що реконструкція за своїми масштабами охоплює значно більший обсяг робіт, пов'язаних із переобладнанням діючих і будівництвом нових об'єктів, комунікацій. Щодо технічного переозброєння, то воно означає насамперед упровадження прогресивних технологій з мінімумом будівельно-монтажних робіт. Модернізація здійснюється під час капітального ремонту і полягає в удосконаленні тільки техніки, устаткування, засобів праці [11, с.228].

Л.Л. Калініченко досліджуючи важливість інвестицій у капітальне будівництво зазначає, що будівельний ринок України має тенденцію до поступового збільшення реалізації будівельної продукції за останні роки, але в недостатній кількості, щоби збільшити відсоткове значення в структурі ВВП України та його розміри. Однією з причин цього є зменшення капітальних інвестицій в будівництво згідно з індексом капітальних інвестицій. В таких умовах держава повинна не тільки використовувати різні механізми для залучення вітчизняного приватного та іноземного інвестування, але й сама виступати потужним інвестором. Слід погодитись, що активізація інвестиційної діяльності держави в економіці України загалом і в будівельній галузі зокрема в умовах нестабільності є важливою умовою оздоровлення її інвестиційної сфери. Саме зростання та оптимізація структури державних інвестицій навіть в умовах їх обмеженості є одними з дієвих механізмів мінімізації ризиків економічної безпеки України [12, с. 51].

Підкреслюючи роль інвестицій у капітальне будівництво не можна залишити поза увагою державні програми, які повинні підтримувати капітальне будівництво і повинні залучати приватний капітал і тим самим розв'язати багато соціально-економічних проблем [13, с. 224].

Висновки. Таким чином, аналізуючи погляди вчених, на «капітальне будівництво» досить різноманітні, які можна систематизувати на такі:

- як діяльність: господарську, господарсько-виробничу, інвестиційно-господарську, спрямовану на зведення підприємств, будівель і споруд;
- капітальне будівництво – це робота;
- капітальне будівництво – галузь матеріального виробництва.

Основними формами (видами) капітального будівництва є нове будівництво, реконструкція, технічне переоснащення, капітальний ремонт відповідних об'єктів, перепрофілювання, консервація та протилежна йому категорія розконсервація.

Капітальне будівництво є – це діяльність держави, юридичних і фізичних осіб, спрямована на створення нових та модернізацію наявних основних фондів виробничого і невиробничого призначення. На нашу думку, розвиток інституту капітального будівництва можливий лише під час ефективної взаємодії всіх суб'єктів господарських відносин, що завдяки спільним зусиллям сприятиме розвитку відносин у даній сфері та економічному розвитку держави.

References:

1. Hospodarskyi kodeks Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 16 sich. 2003 r. № 436-IV. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. 2003. № 18. Art. 144. (In Ukrainian).
2. Oliukha V.G. Kapitalne budivnytstvo yak ob'ekt hospodarsko-pravovoho reguliuvannya. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriya : Yurydsprudentsiia*. Vyp. 8. P. 161-154. (In Ukrainian).
3. Podtserkovnyi O.P., Kvasnitska O.O., Smitiukh A.V. Hospodarske pravo : pidruchyk / za red. O.P. Podtserkovnoho. Kharkiv : Odissei, 2010. 640 p. (In Ukrainian).
4. Safonov Yu.M., Yevtieieva V.G. Kapitalne budivnytstvo yak ekonomichna kategoriia. *Visnyk Chernivetskoho torhovelno-ekonomichnoho instytutu. Ekonomichni nauky*. 2014. Vyp. 1. P. 37-45. (In Ukrainian).
5. Hrytsenko H.M. Hospodarsko-pravove rehuliuвання orhanizatsii i zdiisnennia kapitalnoho budivnytstva v Ukraini : monohrafiia. Donetsk : Yugo-Vostok, 2012. 210 p. (In Ukrainian).
6. Oliukha V.H. Spivvidnoshennia mistobuduvannya ta kapitalnoho budivnytstva. *Aktualni problemy derzhavy i prava*. 2014. Vyp. 73. P. 280-286. (In Ukrainian).
7. Stukalenko O. Teoretychni aspekty vyznachennia definitsii «budivnytstvo» ta «kapitalne budivnytstvo». *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo*. 2016. № 3. P. 103-106. (In Ukrainian).
8. Komar Ye.H. Naukovi zasady vyznachennia poniattia «kapitalne budivnytstvo» u hospodarskomu zakonodavstvi Ukraini. *Derzhava i pravo. Yurydychni i politychni nauky*. 2013. Vyp. 62. P 227-231. (In Ukrainian).

9. Oliukha V.H. Kapitalne budivnytstvo yak hospodarsko-pravova katehoriia. *Pravo i suspilstvo*. 2015. № 2. P. 91-97. (In Ukrainian).
10. Oliukha V.H. Poniattia ta formy kapitalnoho budivnytstva v Ukraini. *Naukovi pratsi Natsionalnoho universytetu «Odeska yurydychna akademiia»*. 2013. T. 13. P. 499-507. (In Ukrainian).
11. Tsohla O.O. Kapitalne budivnytstvo yak metod materialno-tekhnichnoi realizatsii dyversyfikatsii diialnosti pidpriemstva. *Aktualni problemy ekonomiky*. 2012. № 8. P. 226-230. (In Ukrainian).
12. Kalinichenko L.L., Voitov I.M., Ustilovska A.S. Ekonomichna sutnist investytsii v kapitalne budivnytstvo Ukraini. *Biznes-navihator*. 2018. Vyp. 3-1. P. 48-51. (In Ukrainian).
13. Oliukha V.H. Derzhavni programy yak zasib stymuliuvannia rozvytku kapitalnoho budivnytstva. *Mytna sprava*. 2013. № 6(2.2). P. 220-225. (In Ukrainian).

Понятие и разновидности капитального строительства в Украине

Моргунова Татьяна Ивановна, e-mail: morgunova2017@ukr.net

Херсонский факультет Одесского государственного университета внутренних дел, г. Херсон, Украина

Аннотация. Статья посвящена научному исследованию хозяйственного регулирования осуществления капитального строительства в Украине как одному из видов деятельности в сфере хозяйствования. В статье определено понятие «капитального строительства», его отличие от других понятий, таких как «строительная деятельность», «градостроительство», «капитальный ремонт» и др. Также проанализированы общие черты указанных видов деятельности. Установлено, что капитальное строительство – это процесс создания новых, а также расширение, реконструкция, техническое переоснащение действующих предприятий, объектов производственного и непроизводственного назначения, пусковых комплексов (с учетом проектных работ, проведения торгов (тендеров)) в строительстве, консервации, расконсервации объектов, содержание строящихся дирекций, а также приобретение технологического оборудования, не входящего в сметы объектов.

Сделан вывод, что капитальное строительство можно рассматривать как деятельность: хозяйственную, хозяйственно-производственную, инвестиционно-хозяйственную, направленную на строительство предприятий, зданий и сооружений; как работу; как отрасль материального производства.

Установлено, что основными формами (видами) капитального строительства является новое строительство, реконструкция, техническое переоснащение, капитальный ремонт соответствующих объектов, перепрофилирование, консервация и противоположная ему категория расконсервация.

Ключевые слова: капитальное строительство, новое строительство; градостроительство; реконструкция, реставрация, реновация, здания, сооружения, капитальный ремонт.

Centre for European Reforms Studies a.s.b.l.
(Grand Duchy of Luxembourg)

European Reforms Bulletin

scientific peer-reviewed journal

2021
No. 1

Passed for printing 31.03.2021. Appearance 07.04.2021.
Typeface Times New Roman. Circulation 100 copies.

Design, computer page positioning, layout: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg**
All the articles are published in author's edition. Publishing institution: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg** (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité),
+352661261668, email: bulletin@email.lu, <http://cers.eu.pn/bulletin.html>